

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 grudnia 2016 r. odmówił E. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazano, że na wymagane, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 31 grudnia 1998 r. wnioskodawczynie udowodniła ona 14 lat i 12 dni z wyłączeniem okresów niewykonywania pracy przebytych po dniu 14 listopada 1991 r. Zakład przyjął za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe staż sumaryczny 21 lat, 9 m-cy i 28 dni. Organ rentowy nie uznał do stażu pracy wnioskodawczynie okresów urlopów wychowawczych.

(decyzja - k. 33 akt ZUS)

Wnioskodawczynie uznała powyższą decyzję za krzywdzącą i w dniu 14 kwietnia 2017 r. złożyła odwołanie, wnosząc o zmianę przedmiotowej decyzji poprzez przyznanie jej prawa do emerytury oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że nie uwzględniono pełnego okresu zatrudnienia odwołującej w Zakładzie (...) Sp. z o.o. (a także u poprzedników prawnych tego pracodawcy) w okresie od 3 stycznia 1994 r. do 31 grudnia 1998 r. jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na niezaliczenie do tego okresu, okresów pobierania zasiłku chorobowego oraz zasiłku macierzyńskiego.

(odwołanie - k. 2-7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak w uzasadnieniu decyzji.

(odpowiedź na odwołanie k. 9)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

E. P. urodziła się w dniu (...)

Wnioskodawczynie była zatrudniona na stanowisku lutowacza i wykonywała pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych:

w okresie od dnia 3 sierpnia 1982 r. do dnia 30 września 1992 r. w Z.T.R. (...) oddział B.,

w okresie od dnia 1 października 1992 r. do dnia 31 marca 1995 r. w Z.P.P.I. i E. B.,

w okresie od dnia 1 kwietnia 1995 r. do dnia 30 września 2001 r. w Z.P.I. (...) Sp. z o.o.

(bezsporne)

E. P. przebywała w okresie od 03.01.1994 do 31.12.1998 roku na zwolnieniach lekarskich i urlopie macierzyńskim w łącznym wymiarze 492 dni.

(bezsporne, nadto zaświadczenie z zakładu pracy k 18 akt ZUS)

Wnioskodawczynie udowodniła posiadanie łącznie ponad 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(bezsporne)

W dniu 28 grudnia 2016 r. E. P. złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Ubezpieczona nie przystąpiła do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

(bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W przedmiotowym stanie faktycznym, co istotne, poczynione w toku sprawy ustalenia nie budziły wątpliwości i były bezsporne. Żadna ze stron ich nie kwestionowała. Sąd także uznał ponad wszelką wątpliwość zatrudnienie wnioskodawcy na stanowisku lutowacza:

w okresie od dnia 3 sierpnia 1982 r. do dnia 30 września 1992 r. w Z.T.R. (...) oddział B.,

w okresie od dnia 1 października 1992 r. do dnia 31 marca 1995 r. w Z.P.P.I. i E. B.,

w okresie od dnia 1 kwietnia 1995 r. do dnia 30 września 2001 r. w Z.P.I. (...) Sp. z o.o.

jako pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Z.P.I. (...) Sp. z o.o. wystawiła E. P. świadectwo pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze zgodnie z ustawowymi wymogami, uznane przez organ rentowy.

Analiza zaś treści wykazu A do powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że przedmiotowe prace są wymienione w dziale III poz. 83 jako prace w szczególnych warunkach.

Nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawczyni spełnia przesłanki ustawowe co do wieku, okresów składkowych i nieskładkowych oraz nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawczyni spełnia również warunek, co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W przedmiotowej sprawie spornym była interpretacja przepisów prawa dot. zaliczania okresów przebywania na zasiłkach chorobowych i urlopow macierzyńskich.

W ocenie Sądu Okręgowego, organ rentowy niezasadnie wyłączył z okresu pracy w szczególnych warunkach, okresy korzystania z zasiłków chorobowych i macierzyńskich.

Podkreślić należy, że wszystkie sporne okresy niewykonywania przez wnioskodawczynię pracy w szczególnych warunkach wskutek choroby, za które otrzymała ona po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, przypadały przed dniem 1 lipca 2004 r., tj. przed dniem wejścia w życie przepisu ust. 1a pkt 1 dodanego do art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez art. 1 pkt 16 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 121, poz. 1264). Ta ostatnia ustawa nie zawierała przepisów przejściowych. W związku z tym dodany przez nią przepis art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych może mieć zastosowanie wyłącznie na przyszłość, tj. do stanów faktycznych po dniu 1 lipca 2004 r. (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2008 r., K 33/06 - OTK-A 2008 r. Nr 6, poz. 106). Przepis ten nie ma natomiast zastosowania do tych pracowników, którzy, tak jak wnioskodawczyni, określony w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych warunek stażu pracy w szczególnych warunkach, w wymiarze co najmniej 15 lat, spełnili przed dniem 1 lipca 2004 r., co więcej, do dnia wejścia w życie ostatnio powołanej ustawy emerytalnej, tj. do dnia 1 stycznia 1999 r. Należy więc przyjąć, że przerwy w pracy spowodowane czasową niezdolnością do jej wykonywania w związku z chorobą i korzystaniem z wynagrodzenia lub świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tego tytułu są okresami, w których pracownik zachowuje status osoby wykonującej pracę w szczególnych warunkach. Okresy pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub zasiłku chorobowego przypadające po dniu 14 listopada 1991 r. wlicza się do stażu pracy w szczególnych warunkach (por. uchwała SN z dnia 27 listopada 2003 r., III UZP 10/03 - OSNP 2004 r. Nr 5, poz. 87 oraz wyrok SN z dnia 30 lipca 2003 r., II UK 323/02 - OSNP 2004 r. Nr 11, poz. 197) .

Wobec powyższego jasnym staje się fakt, iż organ rentowy błędnie nie zaliczył wnioskodawczyni E. P. okresów przebywania na zasiłkach i zwolnieniach w okresie od roku 1994 do 31.12.1998 roku w łącznym wymiarze 492 dni.

Bezspornie okresy te winny być zaliczone ubezpieczonej do stażu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, a co za tym idzie legitymuje się ona stażem pracy w wymiarze ponad 15 lat.

Pozostałe warunki przyznania prawa do emerytury zostały przez wnioskodawczynię spełnione i nie były one przedmiotem sporu.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawczyni złożyła wniosek w dniu 28 grudnia 2016 roku, zaś urodziła się w dniu (...), a zatem prawo do emerytury należało wnioskodawczyni przyznać od dnia 17 grudnia 2016 roku tj. od dnia spełnienia wszelkich warunków określonych cytowanymi przepisami.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

A.L.